

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion, Catan Liliana, Burduh Victor, Craiu Nicolae,

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Tudor Barbă în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală, în privința lui

*Drangoi Florin XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.04.2019 – 01.07.2019;
2. Instanța de apel: 22.08.2019 – 08.10.2019;
3. Instanța de recurs: 18.12.2019 – 19.05.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 01 iulie 2019, Florin Drangoi a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, ce constituie suma de 41 500, 00 lei.

Florin Drangoi a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) Cod penal, fiindu-i numită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe termen de 2 ani.

Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin concurs de infracțiuni, definitiv lui Florin Drangoi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 ani și 6 luni, în penitenciar pentru bărbați de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 850 unități convenționale, ce constituie suma de 41 500, 00 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Florin Drangoi la 24 aprilie 2017, aproximativ la ora 15:00, în or. Hîncești, în apropierea magazinului „Nica”, acționând intenționat, cu scopul sustragerii

bunurilor altei persoane, în mod deschis, i-a sustras minorului Octavian Vatamanu, telefonul mobil de model „Huawei Ascent Y” la prețul de 1 300 lei, astfel cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Florin Drangoi a comis infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, după indicii calificativi *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

Tot, inculpatul Florin Drangoi la 26 noiembrie 2017, aproximativ la ora 13:35 min., aflându-se la intersecția străzilor Iurie Grosu cu str. Frumoasa, mun. Chișinău, manifestând un comportament suspicios și neadecvat, a fost stopat de către echipajul 902 cu n/î MAI 9657. Refuzând să se prezinte, a fost condus la sediul IP Centru, unde a fost identificat, după care a predat benevol 3 pachetele de tip zip-lock cu o substanța de culoare cafenie cu miros specific, care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-438 din 09.02.2018, constituie masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă, ce conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADB, care reprezintă analog al substanței psihotrope AKB 48, inclusă în Hotărârea de Guvern Nr. 1088 din 05.10.2004 și modificările ulterioare cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, Tabelul 1. „Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale” Lista nr. 2. „Substanțe psihotrope”. Conform Hotărârii de Guvern Nr. 79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantitatea cannabinoidului sintetic 5-fluoro ADB de 4,308 g, reprezintă proporții deosebit de mari.

Astfel, Florin Drangoi prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume *„circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari”*.

3. Nefiind de acord cu sentința atacată, a declarat apel apărătorul Tudor Barbă în numele inculpatului prin care a solicitat casarea parțială, în partea aplicării pedepsei inculpatului Florin Drangoi, considerând-o prea aspră și emiterea unei decizii, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanța prin care a reîncadra acțiunile lui Florin Drangoi de la art. 187 la art. 196 Cod penal, cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere și a-i stabili o pedeapsă minimă, cu aplicarea art. 90 Cod penal, iar pe capătul de învinuire de comitere a infracțiunii prevăzute de

art. 217 alin. (4) Cod penal, să fie liberat de la răspundere penală în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal.

De asemenea, apărătorul a menționat că, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele atenuante, și anume, că inculpatul a săvârșit fapta în timpul minoratului.

Mai mult decât atât, analizând materialele cauzei este evident faptul că inculpatul nu a avut intenția de a sustrage telefonul de la minorul XXXXX, ci doar l-a luat pentru un termen determinat până când fratele ultimului va achita datoria pentru taxi.

Totodată, apelantul a menționat că, instanța de fond la stabilirea pedepsei urma să ia în calcul că, la momentul săvârșirii infracțiunii era minor; a reparat benevol paguba pricinuită părții vătămate, fapt confirmat prin recipisa eliberată de reprezentantul părții vătămate, este bolnav și a suferit intervenții chirurgicale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, apelul declarat de către avocatul Tudor Barbă în numele inculpatului Florin Drangoi a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Florin Drangoi a săvârșit infracțiunile încriminate lui.

Astfel, necâtând la faptul că, inculpatul Florin Drangoi recunoaște parțial vina în comiterea infracțiunilor imputate lui, instanța de apel a ajuns la concluzia că, vina lui se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, și care combat și argumentele apelului înaintat, cum ar fi: declarațiile părții vătămate XXXXX (f.d. 215, vol. I), declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Angela Vatamanu (f.d. 216, vol. I), declarațiile martorilor Mihail Vatamanu (f.d. 217, vol. I), Marin Oprea (f.d. 220, vol. I), Igor Gribincea (f.d. 219, vol. I), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.04.2017 (f.d. 19, vol. I); certificatul de garanție nr.1051132 (f.d. 22, vol. I), procesul-verbal de ridicare din 26.11.2017 (f.d. 2, vol. I), raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1/R-438 din 09.02.2018 (f.d. 66, vol. I).

Astfel, instanța de apel a menționat că, declarațiile inculpatului precum că, prin acțiunile sale nu a comis jaful încriminat, nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus, și

apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care integral demonstrează vina lui în comiterea infracțiunii imputate.

Instanța de apel analizând probele cercetate atât la urmărirea penală, cât și în cadrul instanței de apel a ajuns la concluzia că, Florin Drangoi prin acțiunile sale a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, și anume, *„circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari”*, precum și infracțiunea prevăzută la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, după indicii calificativi *„jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile”* și care combat și argumentele apelului înaintat precum că, inculpatul prin acțiunile sale, nu a săvârșit jaful încriminat, ci fapta prevăzută la art. 196 Cod penal, *„cauzarea de daune materiale prin înșelăciune și abuz de încredere”*, or, trăsătura de bază care deosebește jaful de alte infracțiuni contra patrimoniului este modul deschis de comitere a sustragerii. Sustragerea sub formă de jaf are loc dacă sunt întrunite criteriul obiectiv și criteriul subiectiv. Criteriul obiectiv se exprimă în aceea că acțiunea de luare se realizează în prezența posesorului bunurilor luate sau a altor persoane care conștientizează semnificația juridică a celor comise, fără a face parte din categoria de persoane care insuflă încredere făptuitorului că nu-i vor crea impedimente în procesul realizării sustragerii; criteriul subiectiv se exprimă în convingerea făptuitorului, bazată pe premise obiective, că el acționează în mod manifest (vădit) pentru cei din jur, care percep semnificația juridică a faptei lui, fără a face parte din rândul persoanelor de încredere, care nu-i pot crea piedici în realizarea sustragerii.

De asemenea, instanța de apel a respins ca neîntemeiate alegațiile apelantului precum că, instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inculpatul, la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal era minor, deoarece cu certitudine s-a constatat că, acesta a comis fapta la 24.04.2017, fapt confirmat prin cererea cet. Angela Vatamanu din 25.04.2017 (f. d. 17, vol. I) potrivit căreia dânsa, a doua zi, s-a adresat în IP Hîncești privitor la atragerea la răspundere a lui Florin Drangoi pentru faptele săvârșite în privința fiului său minor, astfel, inculpatul avea deja împlinit majoratul.

Cu referire la solicitarea apelantului privind încetarea procesului penal în baza art. 217 alin. (4) Cod penal, pe motiv că inculpatul în momentul reținerii lui a predat benevol pachetele cu droguri depistate la el, indicând prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, potrivit căruia persoana care a săvârșit acțiunile prevăzute la art. 217 sau 217¹ Cod penal, este liberată de răspundere penală, dacă a contribuit activ la

descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, indicare a sursei de procurarea acestor substanțe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune, instanța de apel a indicat că, nu poate fi considerată predare benevolă a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor ridicarea acestora la reținerea persoanei, precum și la efectuarea acțiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor. Or, conlucrarea inculpatului cu organele de urmărire penală a început după comiterea infracțiunii ce i se impută și după reținerea lui de către colaboratorii de poliție, și prin urmare, nu poate fi apreciată ca acțiune benevolă de recunoaștere a vinei cu urmările prevăzute de legea numită mai sus, astfel că inculpatul nu a predat benevol substanțele narcotice și a comunicat organelor de anchetă careva informații doar cu scop de a fi eliberat de răspunderea penală pentru săvârșirea infracțiunii.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a apreciat toate circumstanțele cauzei ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care fac parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului care anterior a mai săvârșit infracțiuni similare și a fost judecat pentru săvârșirea lor, iar careva circumstanțe atenuante nu s-au constatat.

Subsecvent, instanța de apel a conchis că deși inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate până la vârsta 21 de ani, în privința inculpatului nu pot fi aplicate nici prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or, acesta este condamnat prin sentința Judecătorei Hîncești din 23.02.2017, pentru săvârșirea unui concurs de infracțiuni mai puțin grave, 9 episoade, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității - 200 ore, a comis din nou două infracțiuni grave, cu intenție, motiv din este clar că ultimul n-a tras concluziile respective, nu s-a corectat și din nou a pășit pe cale infracționalității.

5. Împotriva deciziei declară recurs ordinar avocatul Tudor Barbă în numele inculpatului Florin Drangoi prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie reîncadrate acțiunile comise de către inculpat de la art. 187 la art. 196 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și să fie liberat de răspundere penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de pe art. 217 alin. (4) Cod penal, în temeiul art. 217 alin. (5) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale, apărătorul invocă același argumente indicate și în cererea de apel, și anume, în acțiunile acestuia lipsește scopul sustragerii, ultimul doar a reținut pe o perioadă determinată de timp telefonul părții vătămate, acesta a comis fapta în timpul minoratului.

Cu referire la învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 Cod penal, acesta remarcă faptul că, inculpatul a conlucrat cu organul de urmărire penală, a predat benevol substanțele psihotrope, a recunoscut vina și se căiește de cele comise.

Astfel, circumstanțele menționate mai sus, confirmă nemijlocit faptul că în privința inculpatului urmau a fi luate în calcul dispozițiile art. 217 alin. (5) Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recursuri de titularii acestora.

În conformitate cu dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că, recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

La caz, se reține că potrivit textului recursului declarat de către avocatul Tudor Barbă acesta invocă drept temei pct. 6), 12) ale alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că niciunul din ele nu și-au găsit confirmare.

Însă, recurentul în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, care greșit a ajuns la concluzia că inculpatul se

face vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) și art. 217 alin. (4) Cod penal.

Astfel, analizând textul deciziei contestate sub acest aspect, instanța de recurs ajunge la concluzia că, temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și corect a adoptat soluția de condamnare a inculpatului în cele imputate.

În acest sens, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel corect a respins alegațiile apărării precum că, inculpatul prin acțiunile sale, nu a săvârșit jaful încriminat, ci fapta prevăzută la art. 196 Cod penal, or, trăsătura de bază care deosebește jaful de alte infracțiuni contra patrimoniului, este modul deschis de comitere a sustragerii.

Totodată, Colegiul penal lărgit susține soluția instanței de apel care a apreciat poziția apărării precum că, inculpatul nu a avut scopul de a sustrage telefonul mobil ci doar l-a luat pe un termen, drept una declarativă susținută în scopul eschivării inculpatului de la răspundere penală, or, probele administrate în respectiva cauză penală demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea jafului.

Colegiul penal lărgit respinge ca nefondată alegația apărării precum că, inculpatul a comis jaful în timpul minoratului, or, la 24 aprilie 2017, dată a comiterii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 18 ani și o lună, acesta fiind născut la 24 martie 1999.

De asemenea, instanța de recurs însușește poziția instanței care a respins solicitarea apărării de aplica la stabilirea pedepsei prevederile art. art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or, acesta este condamnat prin sentința Judecătorei Hîncești din 23.02.2017, pentru săvârșirea unui concurs de infracțiuni mai puțin grave, 9 episoade, în baza art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității - 200 ore, a comis din nou două infracțiuni grave, cu intenție, din care motiv este clar că ultimul nu a tras concluziile respective, nu s-a corectat și din nou a pășit pe cale infracționalității.

Cu referire la argumentele invocate de către apărare în recursul ordinar declarat prin care acesta își manifestă dezacordul cu soluția și motivarea instanței de apel prin care a menținut soluția primei instanțe, invocând argumentele precum că inculpatul întrunește condițiile de aplicare a dispozițiilor art. 217 alin. (5) Cod penal, instanța de recurs le consideră ca fiind neîntemeiate și nu constituie decât opinia subiectivă a recurentului. Or, instanța de apel just a conchis că, inculpatul nu a

contribuit activ la descoperirea infracțiunii de circulației a drogurilor, prin divulgarea persoanelor, indicarea sursei de obținere a drogurilor, proveniența substanțelor ridicate, mai mult decât atât, inculpatul a început conlucrarea cu organul de urmărire penală abia după reținerea acestuia și nu a predat benevol substanțele narcotice.

Totodată, Colegiul penal lărgit examinând materialele cauzei în raport cu poziția apărării respinge alegațiile acestei ca fiind interpretate drept o metodă de eschivare de la răspundere penală.

Colegiul penal remarcă că, aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, este posibilă în cazul în care există una din două condiții, și anume:

1) *predarea benevolă de către persoană a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora sau*

2) *acțiunile active care contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor unor astfel de substanțe, manifestate prin următoarele modalități alternative, autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii.*

În acest sens, Colegiul penal subliniază că, acestea sunt două modalități alternative și pentru a fi aplicabil alin. (5) al art. 217 Cod penal, nu este necesară prezența cumulativă a acestora, iar inculpatul nu întrunește nicio condiție necesară pentru aplicare art. 217 alin. (5) Cod penal, motiv din care instanța de recurs ordinar respinge criticile avocatului Tudor Barbă.

În concluzie, Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel corect a menținut sentința prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) și 217 alin. (4) Cod penal, iar temeiuri de a casa hotărârea nu sunt prezente în respectiva cauză penală.

Mai mult, Colegiul penal lărgit susține că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare corespunzătoare rigorilor și exigențelor cuprinse în art. 6 CEDO.

Totodată, Colegiul penal lărgit pe această linie de considerente ține să specifice că, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci

discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza respectivă o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Față de considerentele relatate, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că, nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de către procuror și potrivit legii, se impune respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Tudor Barbă în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2019, în cauza penală, în privința lui *Drangoi Florin XXXXX*, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 iunie 2020.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Guzun Ion

Catan Liliana

Burduh Vicror

Craiu Nicolae